

De vrijmetselarij is al overleden, alleen de broeders hebben het nog niet door..

Achtbare Meester, Waarde Broeders,

“De Vrijmetselarij is al overleden, alleen de broeders hebben het nog niet door” is een boude titel en naar mijn stellige overtuiging en persoonlijke waarneming is het ook zo. De Vrijmetselarij is allang niet meer, we houden ons bezig met uiterlijkheden die buitengewoon waardevol en indringend kunnen zijn, waarin we ons ook buitengewoon glorieus en verheven voelen, die echter de kern van de vrijmetselaar zelden echt beroeren.

Beefeaters

Om een analogie te geven: U kent allen de Beefeaters die de Tower van London bewaken. Ooit vervulden ze een belangrijke functie. Ze bewaakten de residentie van de vorst en toevallig was die niet zo erg geliefd, dus had hij goede bewakers nodig. Hij koos daarom de beste krijgslieden gaf hen vlees te eten, een goede wapenuitrustingen en imponerende pakken.

Tot op de dag van vandaag eten ze vlees, krijgen ze een mooie uitrusting aan, zijn het veelal gedecoreerde veteranen, maar van een “beschermende” functie is allang geen sprake meer. Niet alleen lopen ze in ouderwetse kleding, met ouderwetse wapens, de koning woont er allang niet meer, die is allang naar elders vertrokken.... Alleen een deel van zijn oude “materiele” eigendommen liggen er nog..

Naar mijn smaak is de koning uit de Vrijmetselarij al geruime tijd vertrokken. Het verval is ergens in de 60^e jaren begonnen met het vervagen van de verzuiling, de ontkerkelijking, de depolarisatie in de politiek. Binnen de Vrijmetselarij is de meest duidelijke uiting ervan het in 1999 –nog net voor het nieuwe Millennium- schrappen van de oude grondwet en het zo belangrijke principe: “ Uit innerlijke drang” .

(Vrijmetselarij is de uit innerlijke drang geboren geestesrichting welke zich openbaart in een voortdurend streven van de ontwikkeling van al die eigenschappen van geest en gemoed, die de mens en de mensheid kunnen opvoeren naar een hoger geestelijk en zedelijk peil. Zij vindt haar toepassing in de beoefening van de Koninklijke Kunst. Zij gaat uit van een zichzelf steeds voortstuwende wereldorde)

We zijn Beefeaters geworden, een toeristische attracties, die -op zijn best- vol overgave oude rituelen opvoeren en met elkaar een innige broederschap ervaren, maar de werkelijke kern nog maar zelden of nooit raken. Op zich lovenswaardig, echter niet het wezen van de vrijmetselarij, voor mij.

Protestbeweging

We weten weinig van de oorsprong van de vrijmetselarij, dus een ieder mag daar zelf zijn invulling aangeven. Ik zie het als volgt. Waar ook de oorsprong vandaan kwam, de vrijmetselarij heeft alle kenmerken van een protestbeweging. Het protest tegen een opgelegd wereldbeeld door een autoriteit. In de tijd van het ontstaan van de Vrijmetselarij

waren Kerk en Staat oppermachtig. Beiden werden vertegenwoordigd door absolute heersers en een absoluut heersende elite, die volledig wars waren van de gedachte dat de mens een “eigen innerlijke drang” zou hebben. De kerk had dat middels het concilie van Nicae al aardig voor elkaar. Spreken van een immanente Godheid in plaats van de geaccepteerde transcendente God was letterlijk vloeken in de kerk. Zelfs vandaag de dag zullen overtuigde katholieken het daar moeilijk mee hebben: de gedachte dat de mens zelf tot God zou kunnen komen. Zelf een relatie met de OBDH aan zou kunnen gaan, of nog erger misschien wel dat een mens een expressie is van de OBDH!

De centrale gedachte binnen de vrijmetselarij is juist dat wij ieder voor onszelf de weg naar de Opperbouwmeester des Heelals kunnen en **moeten** vinden!! Het Ken U Zelfen is daar het beste voorbeeld van, zoals ook de reizen van de leerling, de gezel en vooral de meester....en waarom? Omdat de weg Zelf afgelegd moet worden, een weg die leidt tot zelfkennis, kennis van de medemens en de innerlijke dood en wederopstanding...oftewel de ontdekking van onze eigen goddelijkheid.

Inmiddels zijn we twee eeuwen verder, zijn er geen absolute vorsten meer, hebben we de kerk bij het oud vuil gezet en het staat ieder mens volledig vrij om te onderzoeken wie hij is, wat hij is, wat hij wil en waarom hij het wil.

De noodzaak om een geheim genootschap te hebben, met paswoorden, ritualen om de nobele kunst van de zelfontdekking te bedrijven is volledig weggefallen...zeker na de “persoonlijke revolutie” van de zestiger jaren en de golf van uitwisseling van oosterse wijsheid over het westen. Oude tradities van zelfontdekking, jarenlang ook in het oosten voorbehouden aan de elite, zijn gemeengoed geworden. Velen hebben zich afgewend van de westerse kerken en zijn oosterse “religies” gaan belijden. Interessant overigens is dat in het Oosten de “religies” net zo hard leeggelopen zijn. Westerse Zen meesters geven inmiddels les in Japan om oude tradities in ere te houden.

Dus des te begrijpelijker dat in 1999, 39 jaar naar de sexuele revolutie, de broeders de geheimhouding buiten de deur zetten, openlijk gaan werven en een modern statuut willen: Vooral geen innerlijke drang meer, of een hoger en geestelijk peil of een zich voortstuwende wereldorde. Nee ritualen, loges, broederschap....buitenkant, vorm, materie. Gek genoeg juist de tegengestelde beweging ten opzichte van de tijdgeest..

En nu verwonderen wij ons over de tanende belangstelling bij de broeders, loges die leeglopen, jonge meesters die het bijltje erbij neergooien..

Waar is de spanning in de vrijmetselarij broeders? Waar is de geestelijke uitdaging gebleven om een beter mens te mogen worden, wat een “beter” mens dan ook moge betekenen?

Ken U Zelve

In het afgelopen tijd zijn er een aantal bijeenkomsten geweest waarin getracht werd dat “werken aan onszelf” nieuwe vorm en inhoud te geven op inspiratie van Broeder van Praag. Zo hebben we bijeenkomsten gehad waarin we met de kaarten van Intuitive Solutions hebben gewerkt, en hebben we bijeenkomsten waarin we in tweetallen gezocht hebben naar het antwoord op de vraag: Wie ben ik?

Van het resultaat daarvan ben ik geschrokken broeders, heel erg geschrokken. Van een club die, nog steeds, het “Ken U Zelfen” als eerste devies heeft, zijn er bitter weinig broeders die maar het geringste benul hebben van Wie ze zijn. Het Wat kunnen we vaak redelijk invullen, maar het Wie en daaraan gekoppeld het Waarom we zijn, laat vaak een dodelijke stilte. **Dat in een tijd waarin juist de persoonlijke verantwoordelijkheid het hardst gevraagd wordt en waarin we ons zouden moeten verbinden-verbroederen om de grote uitdagingen van deze tijd aan te gaan.**

Waarom is die persoonlijke verantwoordelijkheid zo belangrijk. Juist nu:

1^e : We stevenen economisch gezien op een crisis van enorme omvang af.

Ik citeer Willem Middelkoop:

Vijf jaar na de bijna fatale instorting van het financiële stelsel, moeten we helaas concluderen dat centrale bankiers en politici alleen maar tijd hebben gekocht in plaats van te proberen met wezenlijke oplossingen voor de krediet crisis te komen. Het creëren van extra schulden is natuurlijk geen oplossing voor een schuldencrisis. Als gevolg hiervan hebben we de centrale bankenbalansen wereldwijd met \$ 10.000 miljard zien stijgen. Met al dit nieuw gecreëerde geld hebben de centrale banken voornamelijk eigen staatsobligaties opgekocht, waardoor de lange rente en obligatierendementen sterk daalden.

Deze onorthodox methoden worden door centrale bankiers eufemistisch aangeduid met de term Quantitative Easing. Eerlijke economen spreken over de ‘nucleaire’ optie, alleen te gebruiken als er geen andere manier van het financieren van overheidstekorten kan worden gevonden. Makkelijk in gebruik te nemen, maar bijna onmogelijk om weer stop te zetten.

Omdat er geen grenzen aan de grootte van de centrale bankenbalansen zijn, kan er in theorie een eindeloze hoeveelheid geld worden gecreëerd en kunnen centrale bankenbalansen onbepaald stijgen. Maar omdat te grote geldcreatie onvermijdelijk zal leiden tot grote geldontwaarding, zullen te grote (overheids)schulden moeten worden geherstructureerd voor het grote publiek het vertrouwen in de waarde van de munt begint te verliezen.

Het parkeren van staatschulden op centrale bankenbalansen is daarom geen structurele oplossing. Het idee dat we de schuldenberg door economische groei op tijd weg kunnen werken is naïef. De geschiedenis leert ons dat dit alleen mogelijk is in een situatie van sterke en duurzame economische groei. Zo slaagde het Verenigd Koninkrijk hierin na de oorlogen tegen Napoleon begin negentiende eeuw.

2^e: De vervuiling en verarming van onze biotoop De Aarde:

De oplossing voor de economische crisis zou zijn: Duurzame economische groei. Zet dat af tegen het feit dat we om welke reden dan ook onze eigen biotoop, de aarde, als verblijfplaats voor ons ras vervuilen, opwarmen, diersoorten laten uitsterven, grondstoffen uitputten:

Ik citeer:

Earth Overshoot

In minder dan acht maanden hebben we als mensheid het hele natuurlijke jaarbudget

opgebruikt. Dit jaar is dat op 19 augustus.(2014) Vanaf die datum komen we in de fase van overshoot, ofwel de ecologische overbelasting van de Aarde, volgens de gegevens van het Global Footprint Network, een internationaal duurzaamheidsnetwerk met kantoren in Noord Amerika, Europa en Azië.

Het Global Footprint Network (GFN) maakt berekeningen van de menselijke invloed op onze planeet Aarde. Men vergelijkt de mondiale Ecologische Voetafdruk met de natuurlijke biocapaciteit, de productiecapaciteit van de Aarde en haar vermogen afval te absorberen, inclusief het broeikasgas CO₂. Earth Overshoot Day markeert de datum waarop de menselijke Voetafdruk in een bepaald jaar het regeneratievermogen van de Aarde in dat jaar overschrijdt. Sinds 2000 is de ecologische overbelasting flink gegroeid, volgens de berekeningen van het GFN. Earth Overshoot Day verschoof van 1 oktober in 2000 naar 19 augustus dit jaar.

“Mondiale overshoot is een cruciale uitdaging geworden voor de 21ste eeuw. Het is zowel een ecologisch als een economisch probleem” zegt Mathis Wackernagel, president van het GFN en een van de ontwerpers van de Voetafdruk-methode. “Landen met tekorten aan hulpbronnen en een laag inkomen zijn extreem kwetsbaar. Zelfs landen met een hoog inkomen die het geld hebben om hun afhankelijkheid van hulpbronnen met importen te compenseren, zullen zich moeten realiseren dat ze iets aan die afhankelijkheid zullen moeten doen voordat het een economisch knelpunt wordt.”

Groeiende mondiale bevolking

In 1961 gebruikte de mondiale bevolking driekwart van de mondiale biocapaciteit om te voorzien in de behoefte aan voedsel, vezelstoffen, hout, vis, en om de overtollige broeikasgassen te absorberen. De meeste landen hadden toen een Voetafdruk die kleiner was dan hun beschikbare biocapaciteit . Begin jaren '70 groeiden de mondiale bevolking en de economie voorbij het regeneratievermogen van onze Aarde. Zo kwamen we in de situatie van ecologische overbelasting terecht.

Nu leeft 86% van de mondiale bevolking in landen die meer natuurlijke hulpbronnen gebruiken dan hun eigen ecosysteem kan genereren. Volgens de berekeningen van het GFN is er al 1,5 Aarde nodig om de hernieuwbare hulpbronnen te leveren voor de huidige Mondiale Voetafdruk. Voorzichtige berekeningen van de verdere bevolkingsgroei en de behoefte aan energie en voedsel voorspellen dat de mensheid nog vóór 2050 de biocapaciteit van wel drie Aardes nodig zou hebben. Dat zou fysiek wel eens onmogelijk kunnen zijn.

De kosten van de ecologische overbelasting worden met de dag duidelijker. De rente die we betalen voor de oplopende ecologische schuld, in de vorm van ontbossing, watertekorten, bodemerosie en de klimaatverandering, gaat gepaard met oplopende sociale spanningen en economische kosten. Voetafdruk en nationaal beleid Regeringen die bij hun beleid geen rekening houden met grenzen aan de beschikbaarheid van hulpbronnen brengen hun langtermijn economisch beleid in gevaar. In tijden van voortdurende ecologische overbelasting zullen landen met een tekort aan biocapaciteit zich gaan realiseren dat het verminderen van hun afhankelijkheid van hulpbronnen welbegrepen eigenbelang is. En

landen die nog wel voldoende biocapaciteit hebben krijgen een prikkel om hun hupbronnen goed te gaan beheren omdat men daar een belangrijk competitief voordeel mee heeft in een wereld met groeiende ecologische tekorten.

3^e: Ons misbruik van antibiotica:

Ingebed in een geïndustrialiseerde voedselproductie van vlees neemt het misbruik van antibiotica inmiddels dermate omvang aan, dat het wachten is op het moment dat er een grote epidemie uitbreekt (Volgens sommigen de oplossing van ons wereldprobleem)

4^e: Ons onvermogen om over onze eigen denkbeelden van wie de ander is heen te stappen: zie de actuele situatie in het Midden Oosten, Oekraïne, etc..

Bewustwording en mondiale broederschap

Juist in deze tijd, waarin de wens naar persoonlijke ontdekking, niet langer levensbedreigend is, waarin informatie daarover allerwegen voorhanden is, zou onze spirituele broederschap leidend kunnen zijn. Het zou “verlichte” geesten de ondersteuning kunnen bieden om te redden van deze aarde en deze mensheid, wat er nog te redden valt.

Mijns inziens ligt de enige oplossing namelijk in de bewustwording van de individuele mens. De Berlijnse Muur is niet gevallen omdat er een militair leger voor stond, nee de muur viel omdat er een leger van mensen voor stond dat zei: “wij doen het niet langer”hun bewustzijn was veranderd.

Ik zie het vrijkomen van alle “geheime” wetenschappen in Oost en West ook in dat licht. Het is tijd dat de hele mensheid daarmee aan de slag gaat.

De basis voor die bewustwording en de daaropvolgende te nemen actie is ons te beseffen al Wie we zijn! KEN U ZELF!!

Dat we die innerlijke verbinding met ons Zelf voelen, die innerlijke drang... Kijk naar moeders met kinderen. Geen enkele moeder, bij bewustzijn, doodt haar eigen kind...integendeel zij offert zich liever op, dan dat haar kind moet sterven.

Weten wij Wie wij zijn?

Zolang we “bewust” in de afscheiding, de ontkenning, blijven, gaat het fout. Dat is nu wel heel duidelijk aan het worden.

De Vrijmetselarij zou met al haar instrumenten hierin een voortrekkersrol kunnen vervullen. Mensen bewust maken, verbinden in broederschap om gezamenlijk nieuwe denkbeelden, nieuw bewustzijn in de wereld te brengen.

Wat is de realiteit?

Mijn waarneming broeders is dat wij vrijmetselaren van een protestbeweging zijn verworden tot een vereniging van persoonlijk vermaak. We zijn toneelspelers geworden en vaak nog slechte ook.

Ons innerlijk werk, ons afvragen of de OBDH over ons voldaan is, dat doen we maar zelden...en als we het doen, dan vooral alleen en in afzondering, want stel je eens voor dat een ander zou weten wat mijn diepste twijfels en angsten zijn, stel je eens voor dat hij daar een mening over zou hebben..

Wat als?

Ik vraag me dan af hoe het zou zijn als we dat wel deden. Als we de moed zouden vinden onze broeder te vragen wat zijn waarheid over mij is. Dat mijn broeder mij spiegelt, niet vanuit de gedachte dat het perse juist hoeft te zijn, maar dat het aanknopingspunten biedt om mijzelf en daardoor ook mijn broeder beter te leren kennen. Dat we 1 loge avond per maand er aan besteden om in kleine groepen van een man of 8-10 onder leiding van een ervaren broeder met elkaar te delen wie we zijn en wat we onze opdracht in het westen is of zou kunnen zijn. Dat we bouwstukken houden en compareren over hoe wij onszelf zien en wat onze opdracht in het westen is. En dat wij onze broeders vragen ons te steunen in die opdracht...zou dat niet geweldig zijn, wat zou dat wel niet in beweging kunnen zetten? Deden de founding fathers van de Verenigde Staten niet iets soortgelijks?

Mijn beeld

Broeders, ik geef toe dat ik een bijzonder somber beeld schets, van de mens, de wereld en de vrijmetselarij. Het is mijn waarheid. Ik geloof inderdaad niet dat wij als mensheid dit scenario gaan overleven. Ik geloof inderdaad dat de mensheid als ras gaat uitsterven, zoals we al een keer zijn uitgestorven op de Paaseilanden..

Bij al die somberheid zou U zich af kunnen vragen, waarom ik hier nog rond loop, waarom ik mij nog de moeite getroost überhaupt iets te doen. Het is toch allemaal voor niks?

Het is inderdaad allemaal voor niks. Ook dit verhaal stelt niks voor, het is niks, het wordt niks en het leidt tot niks.

Waarom doe ik het dan?

Omdat ik niet anders kan! Het is wie ik ten diepste ben. Ik zal tot de laatste druppel me inzetten, zelfs in de volledige overtuiging dat het zinloos is. Ik wil mijn eigen kinderen onder ogen komen en kunnen zeggen dat ik gedaan heb wat ik vond dat ik moest doen.

Wellicht is dat het goddelijke in mij.

Ik eindig met een paar vragen aan U broeders, ter overdenking.

Weet U wie U bent?

Weet U wat Uw opdracht hier op aarde is?

Als U van mening bent dat wij als mensheid nog steeds te redden zijn, gaat U daar iets aan doen? Gaat U zich inzetten? Hoe dan? Met wie dan?

Of wanneer U met mij van mening bent dat alles volstrekt zinloos is en we hoe dan ook uitsterven....wat gaat U dan nog doen?

Op U komt het aan broeders.

Niels Pilaar

nielspilaar@gmail.com